

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Forsvarsforlig -76

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: [1977]

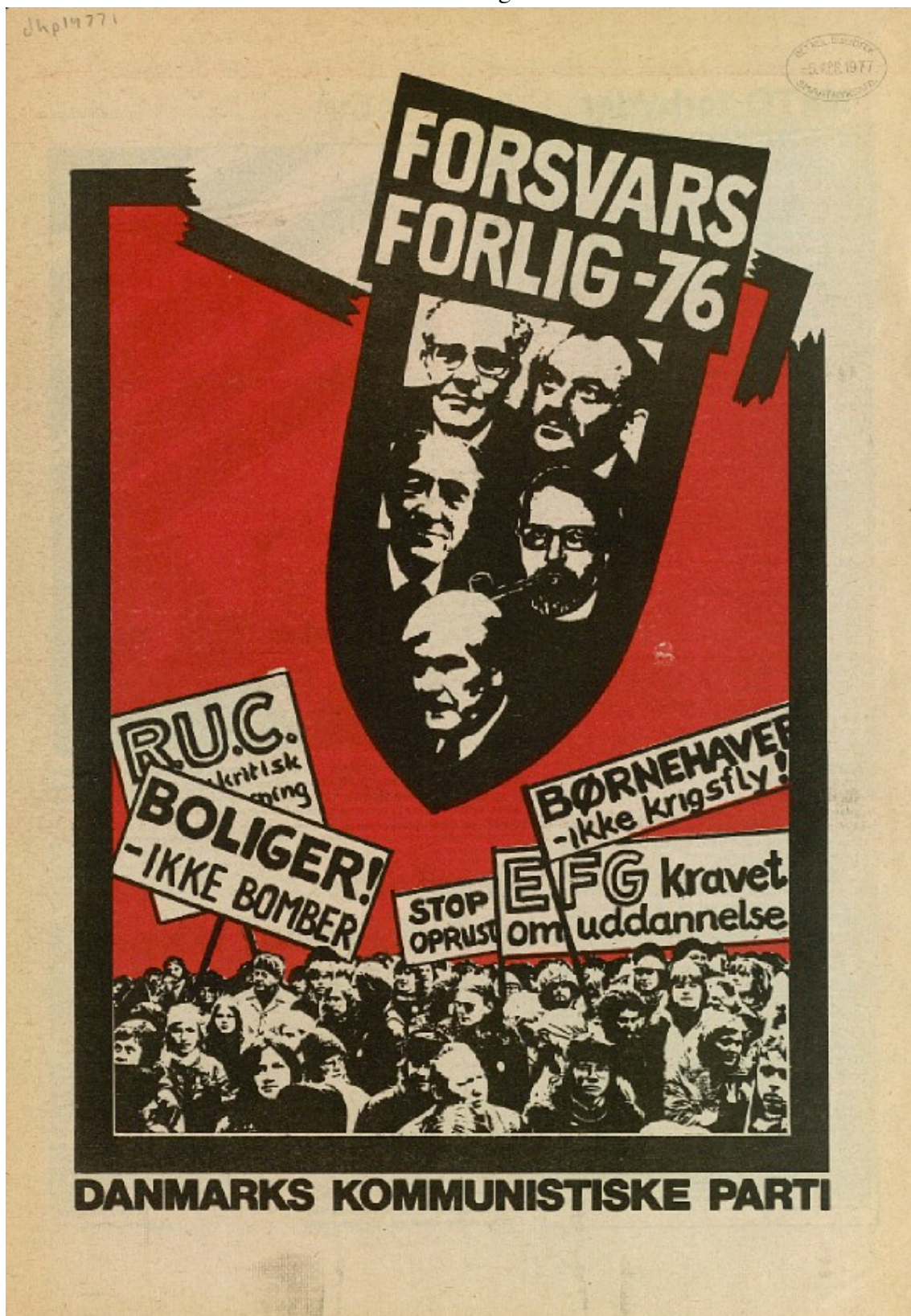
Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

NATO forbyder os at spare

I SLUTNINGEN af juni rejste forsvarsminister Orla Møller til Bruxelles for underdanigt at bede NATO om lov til at spare et symbolsk beløb på forsvarsudgifterne. Han fik blankt nej og ordre til at følge NATOs beslutninger om at øge forsvarsudgifterne med mindst fem pct. om året.

Konsekvenserne af det nuværende forsvarsforlig har været tydelig: enormt stigende militæradgifter, professionel hær, militarisering af industrien m.m. Det har været dyrt for det danske folk, og farligt for vort lands sikkerhed.

Det foregik i en periode, hvor sparekniven brutalt gik til angreb på børnehaver, hospitaler, åndssvageforsorgen, uddannelsessektoren, biblioteker og teatre. Hvor pengene kunne have været brugt til at sætte samfundsgavnligt arbejde i gang for de 100.000 arbejdsløse.

Det fandt sted samtidig med Den europæiske Sikkerhedskonference i Helsingfors, hvor mulighederne var til stede for at udnytte afspændingen mellem øst og vest til at beskære de militære udgifter.

Dette vanvittige løb vil man nu køre videre i endnu seks år, hvis ikke befolkningen effektivt siger stop. Seks partier forhandler om et nyt forlig.

Forsvarskommandoen har lagt en række vidtgående krav på politikernes bord. Venstre, konservative, kristelige og centrumdemokrater slutter med begejstring op om militærets krav. Socialdemokratiet og især de radikale er begyndt at slå sig i tøjet. De er bange for befolkningens reaktion, hvis militæret helt holdes uden for de nye kampebesparelser, der er fastlagt i Septemberforliget.

En primitiv anti-sovjetisk skræmmeekampagne er samtidig sat i gang for at gøde jordbunden for nye rustningsudgifter. Den styres af de kræfter, der hader den igangværende afspændingsproces som pesten: de store rustningskoncerner, NATO-generalerne og reaktionære politikere, der har brug for antikommunismen til at stive storkapitalens kriseramte samfundssystem af.

De socialistiske lande har fremlagt en lang række forslag til afrustning og udbygning af samarbejdet mellem øst og vest. De har klart vist, at de er villige til at føre den politiske afspænding videre til også at omfatte militær afspænding.

Kommunisterne viser en vej. De europæiske partiers konference i Berlin 29. og 30. juni peger på nødvendigheden af at fortsætte ad den afspændingsvej, der blev vist på Helsingforskonferencen. Fredelig sameksistens er en realistisk vej for folkene i både de socialistiske og kapitalistiske lande. Men det kræver, at de, der klammer sig til oprustning og kold krig vises vindervejen. Det gælder også de, der vil gøre Danmark til en oprustet fattiggård.

Denne afslutningsavis er udgivet af Danmarks Kommunistiske Parti, Frede og Skodartorstevej, Dr. Tveergade 2, 1302 København K. Telefon (04) 24 01 25. Redaktion: Ingrid Wagner (ansv.), Anker Schjerning og Johan Næstvedsen.

Patrioternes livret

AF HENRIK UP BEHRETHUP

Statsminister Anker Jørgensen: Vi har vore særlige betalingsbalancoproblemer. Oprustningen koster milliarder, så derfor bliver der hverken råd til at løse de arbejdsløse problemer eller forhøje pensionerne. Men de ledige og pensionisterne foretrækker sikkert også lanconer for smør!

Bresjnev: Vi forbereder ikke overfald på nogen

— Menneskeheden er udmærket af at løve på et bjerg af våben, men oprustningen fortsætter, ansporet af imperialismens aggressive kredse.

Oprustningsstøtternes hovedmotivering er påstandene om den såkaldte sovjetiske trussel. Denne motivering benyttes også, når der skal gennemtvinges endnu højere militærbudgetter, mens udgifterne til sociale formål beskæres, når der skal udvikles nye former for dødbringende våben, og når man skal forsøge at retfærdiggøre NATOs militære aktivitet. I virkeligheden eksisterer der naturligvis

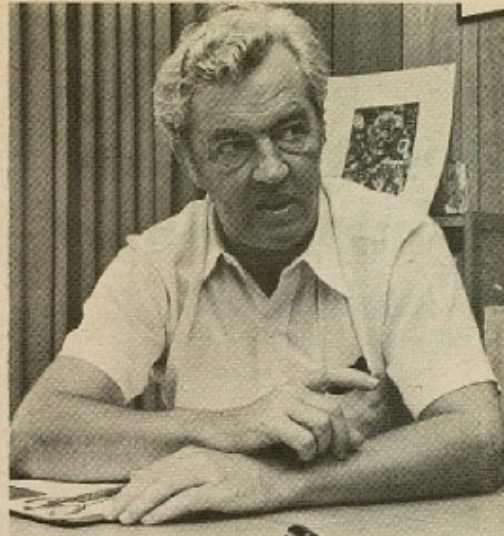
ikke nogen sovjetisk trussel, hverken mod vest eller mod øst. Det hele er en utyrlig løgn fra ende til anden. Sovjetunionen forbereder ikke overfald på nogen. Sovjetunionen har ikke brug for krig. Sovjetunionen foretager ikke sit militærbudget, og den begrænser ikke, men øger stat bevilningerne til forbedring af folkets velfærd. Vort land fører konsekvent og urokkelig kamp for freden og fremsætter stadig konkrete forslag med sigte på rustningsbegrænsning og afrustning.

(Generalsekretær
Leonid Bresjnev
på SUK Pp 23 kongress)

Knud Jespersen: - Selv kapitalistiske stater må anerkende den fredelige sameksistens.

Kommunistisk enighed i kampen for fred og afspænding

— Det var en begivenhed af afgørende betydning, da repræsentanter for 29 kommunistiske partier de sidste dage i juni mødtes til konferencen i Berlin i DDR. Det var Europas politiske hovedkraft der mødtes og opnåede enighed i kampen for fred, sikkerhed, samarbejde og sociale fremskridt i Europa, siger Danmarks kommunistiske Partis formand Knud Jespersen efter deltagelse i de kommunistiske partiers konference.

Den fredelige sameksistens anerkendt

Knud Jespersen siger videre om konferencen:

— Det er en kendsgerning, at ledende repræsentanter for 29 millioner kommunister — og deriblandt statsledere fra over halvdelen af Europa — har været samlet, og alene det, at de mødes, er en begivenhed af afgørende betydning. Man skal huske, at sidste konference (som ikke var så repræsentativ) var i Karlovy Vary i 1967.

Den udvikling, vi dengang fik sat i gang, var af meget afgørende betydning. Den omfatter aftalerne mellem Væsttyskland og Sovjetunionen,

Polen og DDR, og den nåede sit højdepunkt med Helsingfors.

Mens den fredelige sameksistens på konferencen i Karlovy Vary var et princip, et ønskeligt mål, så må selv de kapitalistiske stater nu anerkende den. Der er altså tale om en betydelig udvikling.

Derfor er beslutningerne på den seneste konference i Berlin væsentlig for den videre udvikling, for gennemførelsen af det, der blev vedtaget på statskonferencen i Helsingfors sidste år.

I Danmark kan man måske synes, at den kommunistiske konference i Berlin overskygger af EF og NATO, som jo er stærke kræfter, men nu har Europas politiske hovedkraft været samlet og drøftet fælles interesser og fælles hovedopgaver — og der blev opnået enighed i kampen for fred, sikkerhed, samarbejde og sociale fremskridt i Europa.

Da alle vore bestræbelser retter sig mod monopolerne, er det en udfordring til storkapitalen: Det viser, at det ikke er den, der skal bestemme hele Europas fremtid.

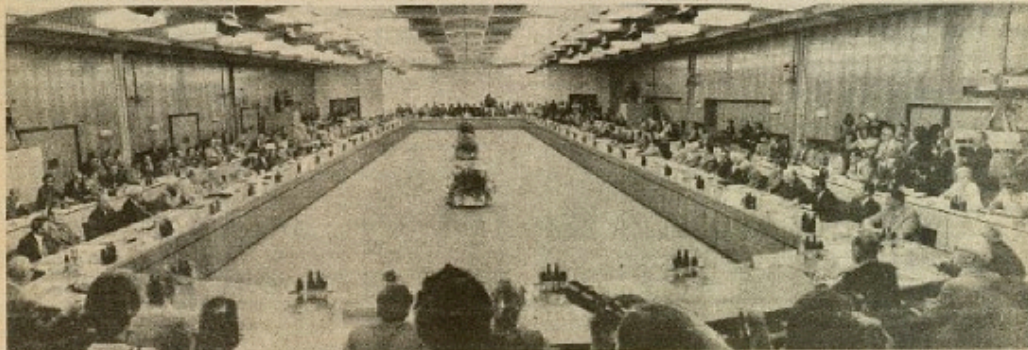
— Arbejderklassens og kommunisternes fjender havde håbet på, at det aldrig kunne lade sig

gøre at arrangere en sådan konference, og hvis det lykkedes, ville den demonstrere usædighed. I stedet har vi oplevet enighed og en fælles appel til arbejderklassen, bønderne, de kristne, åndesarbejderne, ja alle demokratiske kredse i Europa.

Alle partier har erklæret sig for aktionsenighed, det er fælles for de kommunistiske partier, at de søger et brodt samarbejde, og ikke være monopolpartier.

Konferencen vedtog et minimumsprogram, og en af forudsætningerne for, at det kan gennemføres, er enhed med andre politiske strømninger. I programmet ligger et alternativ, som mange mennesker i EF længes efter, og som blandt andet betyder national selvstændighed for de enkelte lande.

Vi skæjler ikke, at der er meningsforskelle om forholdet til EF mellem de kommunistiske partier. Men vore beslutninger er rettet mod monopolerne og imperialismen, og er efter min mening derfor rettet mod blokkene i Vesteuropa. Vi tilstræber desuden — som fremhævet af Breznev — at de militære blokke opløses.

29 kommunistiske partier samlet til konference i Berlin.

Oprustning for 10 mia. kroner

Ialt vil militæret koste mindst 53 milliarder kr. de næste 10 år

DET NYE forsvarsforlig, der får virkning fra 1. april 1977, vil i grove træk følge kravene i den berygtede forsvarschefskitse, som sammen med Forsvarskommandøens våbenliste blev offentliggjort den 11. februar 1976 udgør et stort og omfattende oprustningsprogram for de kommende ti år.

Alene materielanskaffelserne koster 9,2 milliarder kr. Derudover de faste løbende militærgodtgifter, som i perioden bliver på mindst 43 milliarder kr. Det vil sige godt 53 milliarder kroner, som det nedskæringsparagrafede danske samfund skal af med i militærgodtgifter frem til 1986. Og så er dette beløb endda baseret på prisniveauet pr. april 1975, hvorfor de 53 milliarder kroner vil vokse sig meget større i takt med inflation og stigende våbenpriser.

Tusinddobbel

I indværende finansår er der på forsvarsministeriets budget afsat præcis 2.195.771.800 kr. til militæret. Men det reelle beløb er langt større, for på både udrustningsministeriets, forsvarsministeriets og socialministeriets budgetter findes skudte militærgodtgifter. Lønnen belønne sættes bliver således - eksakte regnet i underkanten - 2.487.284.200 kr. Med i beløbet er ikke forsvarsministeriets gage. Den udbetales af Finansministeriet. Heller ikke de millioner, som militærets efterretningssjætte får bevilget og som finansudvalget meddømmer bliver straffet for at være.

Sågt på en anden måde er militærgodtgifterne blevet fordoblet i løbet af de seneste 10 år - godt og vel endnu i maj 1986 har der afsat fem milliarder kroner til et helt års militærgodtgifter.

Mere fart på

De seneste militærgodtger på over 5,4 milliarder kroner i indværende finansår betyder at her, både i luftvåben og i hjemsværn tilsvarende koster 200.000 kroner i timen. Men det skal blive meget værre endnu. Det har de militære chefer krævet og såkaldte NATO-partier bestemt.

Udover både udsættelsespolitik og militærstrategiske retningslinjer i de enkelte forsvarskommandøers oprustningsprogram amlange later over de næste ti års våbenkab, de såkaldte materielanskaffelser.

Køben, der setes i disse måneder begynder med 100 Leopard-kampvogn fra tidligere bevilgninger, skal have passerværn, passerede mandokampvogn, ammunition, forsvarsudrustning og meget andet for ialt 750 mill. kroner.

Besættet får 500 helikoptere, nye ubåde og torpedobåde og andet materiel for 500 millioner kroner.

Flyverdivion skal have elektronisk krigsudrustning, missiler og andet udstyr for 200 millioner kroner. Til hjemmeværnets nye håndvåben, passerværn og missiler skal der bruges 60 mill. kr., ligesom der forudsages fulde værnemateriale for ialt 100 millioner kroner.

Særlige investeringer skal foretages inden 1980. I januar månedens tal der afsat til de seneste F-16-fly på 80 millioner kroner. Det bliver, påpeger Forsvarskommandøen, et regnestykke med en sluttsum på 1,6 milliarder kroner. Støtgeværet udover de løbende militærgodtger.

For 1986 får oprustningen endnu mere fart på. Fremgår det fra 2000/81 1986/86 skal hæren have rindskaffelser for 1.800 millioner kr., og værnet for 1.400 mill. kr. Flyverdivion for 1.000 mill. kr. og endelig skal der bruges 800 millioner kroner til hjemmeværnets og landsværnets del. Overalt koster de såkaldte F-16 på 1,318 milliarder kroner. Det giver i den åndårige periode en årlig udgift til våbenkøbet på 1.900 millioner kroner.

I sin betydelig om det danske militærs udvikling efter 1. april 1977 på-

terer forsvarschef, generalmajor Ole Hillebrand-Møller, at de kampmæssige oprustningsgodtger er nødvendige for at efterkomme NATO's krav. Men derudover mener forsvarschefen personligt, at situationen på den internationale arena gør det klart for Danmark at være involveret i landerne. I et skrift erklæ-

rer Hillebrand-Møller med overnaturlig tydelighed: -Jeg mener det for overvejende sandsynligt at den periode, vi står overfor, vil blive en urelig - måske kort - periode, som vil stille store krav til landets sikkerhedsoprettelse og sikkerhed og til dansk forsvarens til at tilpasse sig.

Computere til krigsvæsenet

De multinationale edb-koncerner, især IBM, sikrer i de kommende år for deres kunder med i den danske statskasse gennem omfattende leverancer til militæret.

I øjeblikket er foresat ved at etablere landets største elektroniske lagringsanordning, MLLAG, som skal omfatte alle tre værn. Systemet bygges op omkring et stort IBM-sprog og vil blive udført i løbet af en database med op mod en halv million lagringsenheder.

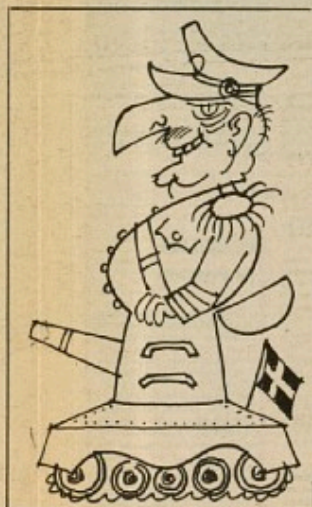
Hvide Forsvarskommandøen og Det strategisk tekniske Selskab nægter at oplyse, hvad det kampmæssige edb-system kommer til at koste. At det bliver dyrt, fremgår af en redigeret af Militær Tidsskrift, hvor det påpeges, at systemet får termiskudstyr, der er dyrt og såkaldt terminaludstyr af betydning til de strategisk tekniske konventioner, som det udtrykkes.

Gennemgår man Forsvarskommandøens liste over de materielinvestert-

ger, man kræver foresat frem til 1983/84, er der til alle værn afsat store beløb til statiske dataopbevaring, udstyr til elektronisk krigsberedelse og andre forhaendrer, hvor der bliver brug for computere.

For et par måneder siden anførte forsvarsminister Ole Hillebrand-Møller i et interview om 2,1 milliarder kroner til modernisering af det militære efterretningssystems database.

Militæret var blandt de første institutioner, der lag veds i elektroniske. Allerede i 1955 fik man skaffe 400.000 kroner fra Marshall-hjælpen, så Regjeringen kunne gå igang med at bygge det første danske elektroniske kommunikationssystem, DASH. Maskinen var færdig i 1958 og blev straks overtaget af militæret. Nu er edb-samarbejdet indledt i flyet til Søflot for de multinationale computerkonventioner. Især IBM, som man i dag har et tæt samarbejde med.

- Gul-stil der spores, bare ikke på kreditor. Spore-besværet hører under socialministeriet...

Flere kanoner frem for værnepligtiges velfærd

Den fortsatte oprustning koster ikke kun dyrt rent økonomisk, men militæret koster også rent menneskeligt. Det drøjer sig bl.a. om de mange unge der end og således deres tid som værnepligtige. En værnepligt der giver problemer på mange måder, hvad enten det nu er arbejdsomfang, lønforhold eller på anden måde. Og det er ikke de værnepligtiges et nyt hovedproblem vil komme til gode.

Sociale goder

Vi får meget nyt krigsmateriel, men det giver ingen sociale goder, fritid eller velfærd. Kun det ligger nu har man får at indføre soldaternes skat med på både det sociale, fritids- og velfærdssider. Det betyder fra det nye forsvarslovgivning vil på til ny, efter hvad jeg kan vurdere, ubekræftet til krigsmateriel, siger Ole Solh, der netop er værnepligtig på nævrende tidspunkt.

NATO-hetz afvises af sine egne

På NATOs halvårige udenrigsministermøde, der fandt sted i midten af maj i Oslo, kunne ministerne ikke blive enige om det meget. Derfor er mødet indgået inden for NATO for store. De ting kunne man hævde om: At fortsatte oprustningen med begrænset i påstanden om øget sovjetisk oprustning. NATO-mødets kommende udfordring er oplysning om udviklingen af den sovjetiske oprustning, og udfordrer enighed om at opretholde og forbedre deres forsvar.

Platstøtten om Sovjetunionens øgede oprustning er således blevet knyttet sammen i den sidste del. Det er bl.a. sket i en rapport fra den amerikanske kongres' sekretariat. Ifølge rapporten har Sovjetunionen i perioden 1949 til 1976 kun lavet gennemsnitlig 11,4 skibe om året til 1949, mens de i perioden 1964 til 1968 var oppe på 49,8 skibe årligt. Med denne produktion synes den sovjetiske flåde at blive heldig på 488 skibe.

I modstilling til dette afgiver rapporten, at USA gennem de sidste 30 år har haft en produktion af 19 skibe om året, hvilket vil opretholde en flåde på 480. Med andre ord 49 skibe mere end Sovjetunionen. Samtidig fremhæver rapporten, at USA bygger langt større skibe end Sovjetunionen. Det har betydning, at selv om Sovjetunionen har bygget flere skibe end USA, så har USA siden 1958 flået en flåde på 3,8 mill. ton, mens Sovjetunionen i samme periode kun har flået 2,8 mill. ton.

— Som værnepligtig ønsker vi først og fremmest fuld indførelse af soldaternes, og ikke som det bliver nu som en trefoldsværet, samtidig ønsker vi de sociale goder bibeholdt. Mange værnepligtige har jo dobbelt hænder. Vi ville gerne sænke rogen af det nye krigsmateriel til fordel for de værnepligtiges velfærd, siger Ole Solh.

— Man vil høre kanonerens størrelse og antal, men de værnepligtige vil ikke blive berørt af det, siger Ole Solh. Det er vigtigt, Henrik Lippert, der er overbrevet om, at hvis der skal noget fremad for soldaterne, så bliver det på de værnepligtiges forhold.

— De besparelser der eventuelt lægges i et forsvarsbudget vil kunne de værnepligtige, de vil ikke inden for fritids- og velfærdssider. De skal bl.a. ved at man fortæller vores udsatte præter, besparelser vil ikke ske på kanoner, siger han.

Samme indstilling fremgår af en artikel i Weekendavisen skrevet af en dansk kontreadmiral, der opponerer mod at fremsætte den sovjetiske oprustningsudviklingen ud fra på skibe og deres størrelse. Udenrigsministerens udtalelse om det er den skitlige tænkelige, og den sovjetiske flåde er underkastet betydelige geografiske restriktioner, skriver han. Ud fra sine vurderinger afviser han, at Sovjetunionen som 15 år vil være verdens dominerende sømagt som det påstås.

— Med hensyn til tallene i øvrige høringer de den opmærksomhed læser det indtryk, at modstanderne i Vesten har været stærkt indvirkende, har det været afgørende i Sovjetunionen. Dette skaber er ikke rigtigt. Og så i Sovjetunionen har skabt et ønske om at være i stand til at være så kraftigt som i Vesten, skaber kontreadmiral Henrik Martin Pedersen.

— Det betyder altså, at den sovjetiske flåde er langt større end nødvendigt for forsvar af landet, understreker han, at så må der nok være aggressive hensigter. Dette er betydeligt det mere menneskelige konstruktive indlæg der aldrig har været foretaget, hvorefter Sovjetunionen ikke skulle have omvendt ved om USA til at have en flåde til forsvar af sine interesser.

Selv inden for NATOs egne rækker er der med andre ord fuld der er realitet på lagene.

Først EF-union så EF-militær

— »Den europæiske Union vil ikke blive fuldkommen, så længe den ikke har en fælles forsvarspolitik.«

Det står der ordret i den belgiske statsminister Leo Tindemans' rapport om EF-unionen. Og blandt de mange forskellige unions-rapporter er Tindemans' den moderate og realistiske. Det er den som bliver gennemført, hid for bid.

EF-hæren kommer ikke først. Unionen starter med direkte valg til EF-parlamentet. Det sker i maj eller juni 1973. Så følger afgivelsen af mere magt fra folketinget til Parlamentet. Dernæst en yderligere beskæring af veto retten i EF's minister-råd. EF-hæren kommer til sidst, fordi den vil møde størst modstand i EF-landenes befolkninger.

Den officielle beslutning om opstilling af Willy Brandts meget omtalte »EF-soldater« kommer først, når EF-hæren er en realitet. I mellem-tiden gennemføres EF-hæren med de små skridt: salami-taktik. Mange skiver er allerede skåret i stilhed.

Man har truffet beslutning om oprettelse af et fælles våbenagentur, der kan ensrette anvendelsen af våben.

Man gennemfører nu en fælles industripolitik for våbenproduktion, så vi får et fælles militært industrielt kompleks, der kan lave mere præcise for fælles oprustning.

Man bevilliger særlig EF-støtte til en fælles flyindustri.

Engelske soldater har deltaget i en øvelse i Vesttyskland, hvor man om-

ringede en stor arbejdsplads for at knuse en fingeret strejke.

Indenrigsministrene er langt fremme med fælles politik.

England, Vesttyskland og Italien gennemfører i fællesskab Europas hidtil dyreste våbenprojekt.

Det vesttyske parlament har enstemmigt vedtaget et rekordagtigt rustningsbudget. Man vil nu bruge 113 milliarder kroner til militæret, 22 gange mere end Danmark. Forbunds-kansler Helmut Schmidt, der har en fortid som løjtnant i Hitlers værnemagt, udtalte ved forelæggelsen: »... Jeg tror, jeg i dag kan sige, at det (Bundeswehr), udrustningsmæssigt, uddannelsesmæssigt, med hensyn til sin integration i samfundet, med hensyn til sin selvstændighed, har nået et hidtidigt højdepunkt siden sin grundlæggelse.«

Frankrig og Tyskland hjælper for tiden Sydafrika mod at gøre apartheid-regimer til atommagt.

EF-landenes kristelige-demokrater og konservative er netop gået sammen i en fælles organisation, der vil stille op ved de direkte EF-valg mod fælles forsvar på programmet.

Frankrig har ændret militær strategi, så de nu vil deltage i et »frem-skudt forsvar« sammen med Vesttyskland. Ved grænsen til DDR.

Vesttyske officerer har haft adgang til de franske atombenemmeligheder i Alibon-bjergene.

En ledende dansk officer har udtalt, at gennemførelse af EF-hæren ikke vil medføre forandringer i kommandoforhold. Gennem den danske tyske enhedskommando er Danmark allerede tilpasset den kommende EF-hær!

Efter EF-topmødet i Luxembourg den 1. april skrev alle EF-venlige

danske aviser, at Tindemans-rapporten var lagt i skuffen. Nu gennemgår ministrene Tindemans forslag, punkt for punkt, på hvert eneste ministerrådsmøde. På mødet i Luxembourg var det den engelske statsminister

Harold Wilson, som bragte fælles for-svar på isle.

Men det gider de ikke noget om i tv. Danskerne skal tages på sengen. Een gang til.

Mystikken breder sig på Bornholm

DER SKER MYSTERISKE ting på Bornholm. Det pusles og spejles ved notetide, og såmænd også om dagen. Den årlige fæstelse fra turistbrochurene er slet ikke ufarfing for de gæve bornholmsere. Den er ikke kun målet for fredelige turister fra venligstindede NATO-lande, men også for mindre omring fra magter i øst, der oven i købet tidligere havde den frækhed at berri-oen.

Synet får vi nu at vide, at polske fly har fået den vane to-tre gange om ugen at overflyve øen, og for kort tid siden kunne det meddeles den utvredede offentlighed, at et af øens vartegn, Hammershus ruiner, systematisk blev bortført stykke for stykke. Det er blevet en smule spert for servejtes fremad at gå i land på øen ved notetide og bemægtige sig en sten fra ruinerne.

Den erobrede sten skulle bruges til at prøve med i officeresmenen i Lenin-

grad, oplyser pålidelig kilde. Den årlige trussel mod Bornholms fortidmind er blevet skærpet af hverdags svenske journalister, der oven i købet selv har besøgt gerningsstedet. Det eneste de fik ud af hæren var imidlertid sen kop kaffe og en ostemad.

erklære en major fra Bornholms Værn. Oplysninger fik de ingen af at sige majoren, der i øvrigt mænte at de svenske journalister har haft en livlig fantasi.

Nej, så er de polske overflyvninger langt alvorligere, og piloterne har hverken fået kaffe eller ostemad. Flyves opgave er nemlig at foreståre en radarstation, som NATO har oprettet på øen. Radarstationerne er, ligesom admiral Niels Laage, øverst vigtige for alliancens forsvarsplanlægning, og systemet beskrives over for Reuter som et af NATOs højest udviklede.

— Det muliggør, at NATO kan følge med i, hvad der sker militært langt ind

i Vesttyskland og det østlige Polen, hedder det. Men polakkerne er åbenbart Båa spor beavret over den opmærksomhed der vides dem. De prøver bare at ødelægge det hele for NATO.

Heller ikke den sovjetiske regering kan undgå NATOs denne fornøjelse. Den har protesteret mod radarstationerne — men alle protester er blevet advist, hedder det. De højtsilende officerer på Ramstein-basen i Vesttyskland, hvor radaroplysningerne sendes, skal jo også have tiden til at gå. Og hvem kan få den led at stole på en NATO-regering.

Man kan jo heller ikke forlange, at en dansk regering i dag skal tage hensyn til hvad en dansk regering i 1946 forpligtede sig til. — At oprette sin administration på øen Bornholm uden nogen som helst deltagelse af fremmede tropper.

Radikales prøvesten

— For os bliver det afgørende at se, om Det radikale Venstre vil benytte de forestående forhandlinger om et nyt forsvarsforlig til at gøre op med militarismen — og lade forsvarsregningen blive en prøvesten, der viser, at man allertid vil føre en radikal politik.

— Vi er mange, der er dybt rindede over Det radikale Venstres politik de seneste år, og vi kan med rette spørge, om der i partiet er den fornødne vilje til atter at markere en radikal profil.

(Radikal Ungdoms landsfor-mand på RUs landsmøde i april)

22 sider om sikkerhed og samarbejde

Slutdokumenterne fra den europæiske sikkerheds- og samarbejdskonference i Helsingfors blev undertegnet den 1. august 1975 af 35 stats- eller regeringsledere, herunder vor egen Anker Jørgensen. De 35 underskrev på vegne af USA, Canada og alle europæiske lande med undtagelse af Albanien og Andorra. Den højtidelige underskrivelsesceremoni i Finlandshuset i Helsingfors var afslutningen på 2 års forhandlinger.

Slutdokumenterne fylder 22 tryktrykte sider og består af en indledning og 5 hovedafsnit.

I. Spørgsmål vedrørende sikkerhed i Europa

Afsnittet falder i 2 dele - erklæringen om de 10 retningsgivende principper for forholdelserne mellem de deltagende stater og dokumentet om tilstandsbegrebte foranstaltninger og visse aspekter af sikkerhed og nedrustning.

Blandt de 10 principper kan nævnes princippet om suveræn ligestilling

og ligestilling mellem staterne. De tilstandsbegrebte foranstaltninger, men er omfattet af, omfatter blandt andet pligt til at underrette nabostater om større militæreværelser, der omfatter mindst 25.000 mand og som forøger nærmere end 250 km fra dennes grænser. Endelig understreger de deltagende lande stærkt nødvendigheden af at standse kærpektionen og fremme nedrustningen.

II. Samarbejde på de økonomiske, videnskabelige og teknologiske områder og miljøet

Dette afsnit fastslår for det første i mere almene vendinger, at en udbygning af samarbejdet mellem staterne på disse områder bidrager til at styrke fred og sikkerhed for alle lande, fremmer befolkningernes velfærd og svarer til den moderne teknisk-videnskabelige udvikling, hvis samarbejdet sker på ligestillet grundlag. For det andet indeholder det et

udtal af konkrete anvisninger og forslag til fremme af samarbejdet mellem staterne på alle disse områder.

III. Spørgsmål vedrørende sikkerhed og samarbejde i Middelhavet

Betydningen af at inddrage de ikke-europæiske Middelhavslande i udbygningen af samarbejdet mellem de europæiske lande understreges i dette afsnit på linje med sikring af freden i Middelhavsområdet som en vigtig forudsætning for freden i Europa.

IV. Samarbejde på humanitære og andre områder

De deltagende stater understreger i dette afsnit betydningen af at øge kendskabet til andre folks levevilkår og kultur som et vigtigt led i styrkelsen af fred og sikkerhed. Derfor tilskyndes landene til at tage skridt til øget samarbejde på en mangfoldig række af områder. Samføring af splittede familier, ægteskab på tværs af grænserne, fremme af turismen, møder mellem unge mennesker, sport, udveksling af aviser, tidsskrifter, film, teater, kunst, videnskabelige og foreningsmæssige kontakter er blot nogle af de områder, der behandles i dette afsnit.

V. Konferencens opfølgning

Staterne erklærede sig for en fortsættelse på såvel landt, flådet som aleuropæisk plan af de kontakter, der var knyttet under afholdelsen af Sikkerheds- og Samarbejdskonferencen, og det besluttedes senest i 1977 at afholde en ny europæisk konference i Helsingfors. En ny europæisk konference skulle afholdes i Helsingfors den 15. juni 1977 for at foretage det forberedende arbejde.

Uden at nedtrykke et navn, bygger slutdokumenterne på principperne om fredelig samarbejde mellem stater uset samfundssystem. Dere understreger af de 10 stater der viser, at man på højeste niveau var indtalt på at undertegne et dokument, der bygger på atspænding og bryder med den kolde krigs praksis. Men det er at undertegne et dokument, noget andet er at efterleve det - det sker ikke uden et stadigt fulkøbt pres på de imperialistiske stater ledere, hvad udviklingen siden den 1. august 1975 har vist.

For interesserede kan det oplyses, at slutdokumenterne kan rekvireres gratis hos Udenrigsministeriet, Christiansborg Slot, 1218 København K. (01) 15 08 25.

Danske værfter skal ikke bygge krigsskibe

— All har interesse for de danske værfter. Det er ligegyldigt om det er forsyningskåbe, fragtskibe eller marinetorjere, som andre landes skibværfter konkurrerer om at få. De danske værfter må være opmærksomme på det internationale marked for torjertorjere, så vi kan få sikker nogle af de beskæftigelsesmæssige huller, vi har, erklærede den socialdemokratiske næstformand i Metals centraleorganisation, Charles Hansen, for nylig til dagbladet Land og Folk.

Vi kunne lavere krigsskibe til Kina, hvis de skul bruges med Formosa, anfører han som eksempel.

Han fastslår, at den krise, som dansk økonomi er ramt af, må rides af, og vi må lære at være helt lidenkabelose — også med hensyn til marinetorjere.

Har den danske værfter bestemmelse, der kan hindre, at danske værfter får ordrer på marinetorjere til væsentligste lande — så må vi have lavet disse bestemmelse om, slutter Charles Hansen.

Den fantasifulde fagforeningsmands tankeguld om, at krigsproduktion er et middel mod arbejdsløsheden (faktisk er international krigsindustri og spænding en forudsætning for Charles Hansens forslag) har vi præsenteret for fællestilidsmand på Dornier & Wain skibværftet i København, Erik Hansen.

— Jeg er vidt uenig med Charles Hansen. Jeg kan overhovedet ikke godlode, at danske værfter skal gå ind i den problemstilling. Jeg gør det ud fra den almene betragtning, at arbejderne her i landet — de er ikke for krig, de er for fred.

Sådan siger B&W-fællestilidsmand Erik Hansen blandt andet. Såfremt der måtte ske en omstilling til krigsproduktion, kunne det næste skridt i en sådan løsning på arbejdsløsheden vel blive kanefremstilling, fortsætter Erik Hansen.

Konsekvensen af Charles Hansens krav vilde være en militærbering. Og hvordan den kommer til at se ud, har vi fået en forsmag på i forbindelse med købene af de 38 K-36 fly i USA (2,4 milliarder kroner). De amerikanske flyfabrikker kræver til danske virksomheder, der vil være underleverandører, er: Udsponering af arbejderne, militær firmakontrol, spion-tv, fjernelse

af fagligt aktive og politisk upålidelige arbejdere.

Præsenteret for sådanne udsigter, udtaler Erik Hansen, at han i det hele taget er modstander af de mange flyskib, og anfører, at beskæftigelsen i Danmark kunne være fremmet for de samme penge — for eksempel ved bygning af en Storebæltbro eller isgangtæning af Københavns City-købe.

B&W-fællestilidsmand Erik Hansen slutter: — Hvis problematikken er den for Charles

Hansen, at for at fremme beskæftigelsen, så er det højeste ligegyldigt, hvad fanden man laver

— så er den helt forkert. Den er mig fuldstændig og helt fremmed. Og vi har heller ikke blandt værftsarbejderne tall om på noget tidspunkt at bygge krigsskibe for at bevare beskæftigelsen.

— Vi har talt om alt muligt andet: Elektrificering af Grønland, Storebæltbroen, bygning af handelsforjere og passagerkibe til mange flere lande, end vi gør nu. Slut ikke på krigsskibe, slutter Erik Hansen.

Undertegnede bestiller herved dagbladet Land og Folk

2 måneders avis
1 måneders pris

Kr. 53,00

Tilbuddet gælder til 31. oktober

Navn _____

Stilling _____

Adresse _____

Postnummer _____

Remover postnummer - Skip helt ned til kassen

TRYKSAG

Postens egne aftrykkes
(Omfatter alle betaler porten)

189

Dagbladet Land og Folk
Dr. Tyvsgade 3
1302 København K.

Befolkningen ønsker ikke de sociale rettigheder ofret for oprustningen

Af Villy Fuglsang, kommunistisk medlem af forsvarsudvalget

Der forhandles i øjeblikket mellem de såkaldte forligspartners ledere. Beg holdende deres søgde at nå frem til en indkomstpøllitisk løsning, som de så i september kan forelægge folketings og befolkningen som en fællesbyrdet hændelse. Eller de kan erklære sig så uenige, at der udsættes valg.

Det man er uenige om, er dog ikke indholdet i den politik, der skal frems. På et spørgsmål af Knud Jespersen svarede Høkerup, så også efter et valg og uanset dets resultat, ville Socialdemokratiet føle sig bundet af septemberforliget. Altså lidt populært sagt: fortsat føle sig bundet til en politik, der tager fra de fattige og giver til de rige.

Nu er det jo ikke det allerbedste grundlag for et arbejderparti — og vel i størrelsen ikke for, hvad man vil kalde demokratiske partier at gå til valg på. Og værre bliver det, ut nærtlig med at man forhandler om en usocial indkomstpøllitisk, forstærket forhandling — bag endnu mere lukkede døre — om et nyt forsvarsforlig. Det skulle egentlig have været færdigt, inden folketinget blev sendt hjem. Men det blev bl.a. udsat, for at vor teologiske forsvarsminister kunne få nogle ord med på vejen fra NATO-ledelsen. Og »forhåbentlig», siger Ivar Hansen til Berlingske Tidende (18.6.76) bliver udlæsen klar og entydig.

Denne, jeg vil tro køromme udsættelse, har Orlo Møller brugt til at fremkomme med ønsker om nogle eventuelle forbigående besparelser på de militære budgetter. Så har man dem at skændes med de borgerlige om — og så kan man på grundlag af disse relativt små beløb søge at skaffe sig en glorie, som mere fredsvendige og socialt forstøende, end Venstre og konservative. Så fremstilles søgen som et valg mellem to budgetter, begge mellem 5000 og 6000 mill. kr., hvor det ene tilsvarende er nogle millioner kroner billigere end det andet.

— Kære Gud! Lad også i morgen mange Sovjet-fly formærke din himmel over Østersøen, så jeg kan få mine fromme ønsker om ekstra 600 millioner til militæret opfyldt ... og så Gud fri mig for de frygtelige Christianitter. Amen.

Men tro dem ikke! Som Høkerup sagde: De kan man stole på! »Måske det er den økonomiske politik; Hartling, Jens Møller, Baunsgård og Erik Jacobsen. Og det vil forsvarsspørgsmålet være forsvarsforligets partier og bag dem NATO-ledelsen og svore NATO-forpligtelser.

Så må man spørge: Hvilken skal befolkningen stole på? For befolkningen ønsker jo ikke økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder ofret for militær oprustning!

I øjeblikket populariseres — samtidig med at man maler et skrummerbillede af en »truslet frøst — de såkaldte kompensationsordrer for Lockheed-flyene. Men for det første er det jo sådan, at produktionen af militært udstyr aldrig giver særlig meget arbejde i forhold til investeringerne, og desuden skal Lockheed-aktionsværerne have overskud både til profit og til korruption, bestikkelse og undergravning af det demokrati. NATO angiveligt skulle forsvere.

Og dernæst så er det overhovedet ikke den slags beskæftigelse, danske arbejdere ønsker og som Danmark har brug for, hvis formålet virkelig var at værne om vor sikkerhed, friheden og nationale selvstændighed. Det var flittige og fredelige befolkning ønsker, og som er garantien for vor uafhængighed, er produktive investeringer, nye boliger, sociale og uddannelsesmæssige institutioner, og ikke dippedutter til Lockheed. Vore værfers fremtid kan ikke afhænge af at bygge krigsskibe,

men f.eks. at være med til at forbedre forbindelserne mellem vore lande, til Burreholm m.m. Og så sandt som vore mennesker er vort vigtigste råstof, så er det læger, ingeniører, forskere, en veluddannet ungdom, overhovedet, og ikke f.eks. piloter til i 1/2 mill. kr. stykket.

Den danske befolkning kan blive stillet overfor et valg. Men det kan aldrig blive om en forbigående besparelse på nogle relativt få millioner ud af et militærbudget. Det bliver et valg om vor udenrigspøllitiske linje, om hvilken vej Danmark skal følge: Den man formelt tilsluttede sig med statsministerens underskrift under Helsinki-dokumentet, og hvor man forpligtede sig til at arbejde for afspænding, nedrustning og hermed opløsning af de militære blokke — eller føler man sig bundet af dem, som ønsker kapitalismens krise løst for kapitalismen ved oprustning og militære ordrer!

Det andet, med større og mindre besparelser er — ligesom forevrigt UD-forlaget — først og fremmest gravet op, fordi socialdemokraterne dog må have noget at gå til valg på. Og selvfølgelig vil de borgerlige have forståelse for en bekræftet forligspartner. Der skal nok blive skanderi for alle pengene.

Men skuespillet kan blive silver. Derfor bør befolkningen nægte at være med. Ikke et nyt forsvarsforlig i NATO's ånd, men beskæftigelse, social og kulturel fremgang og fredspøllitisk.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk